

### Sestra v „akci“

Seděla jsem v přeplněném autobuse a hleděla na mladíka, který se zmítal v křečích. Bylo mi 18 let (2005), uměla jsem odebrat krev, změřit krevní tlak ale nedokázala jsem pomoci člověku „holýma rukama.“ **„Lucko, tak dělej něco.“** Ozvalo se od kamarádů, kteří čekali, že jako studentka zdravotní školy okamžitě zasáhnou, jako v té době oblíbená Stefani. Rozklepaným hlasem jsem společně s řidičem zavolala záchrannou službu. Hlavou mi běžely myšlenky, že už nikdy nechci nic podobného zažít.



### Jde to i jinak

„Jo, první pomoc... o tom jsme slyšeli naposled na ZŠ,“  
 „V rámci autoškoly nám pouštěli nějaké staré video,“  
 „Však to stačí zašpendlit jazyk ...“ Společně se spolužačkou Ivou a dalšími lidmi v týmu jsme se rozhodli, že se pokusíme učit první pomoc jinak. Vyvíjeli jsme metodiku zážitkové první pomoci a realizovali kurzy první pomoci zdarma nebo dotované různými projekty.

Začali padat otázky: „A děláte takové kurzy i pro firmy?“, „Chceme váš kurz pro jiné pobočky a klidně ho zaplatíme.“, „Můžeme si vás objednat zase za rok.“ a my jsme neměli odpověď. Založili jsme proto První pomoc ŽIVĚ (2013) a chceme s radostí a úsměvem vše předávat dál, tak ať už nikdo nemusí zažít podobné situace v autobuse, na ulici či doma.

### Teorie a zase samá teorie

Studovala jsem obor učitelství sociálně zdravotních předmětů pro střední odborné školy na pedagogické fakultě. **Nedozvěděla jsem se však, jak jednoduše a prakticky předávat důležité informace vedoucí k záchraně života.** Začala tak éra dobrovolnické činnosti, soutěží, preventivních akcí, cvičení a projekt Pomáháme pomáhat (2008), který se změnil ve stálý tým.



*Naší smyslem je vyvíjet a předávat zážitky, které mohou zachránit život*